

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΜΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΚΕΨΗ;

Ο μύθος της μίας ψήφου αναφέρεται σε πλήθος παραλλαγών ενός αστικού μύθου σύμφωνα με τον οποίο κάποια γλώσσα δεν έγινε επίσημη γλώσσα ενός κράτους ή διεθνής γλώσσα εξαιτίας της έλλειψης μιας και μοναδικής καθοριστικής ψήφου σε κάποια υποτιθέμενη ψηφοφορία. Ο μύθος εμφανίζεται σε διάφορες περιοχές του κόσμου, όπως τις ΗΠΑ, την Γερμανία, αλλά και την Ελλάδα μέσα από διαφορετικές εκδοχές με εναλλαγή της πρωταγωνίστριας γλώσσας σε γερμανικά, ολλανδικά, ελληνικά, ισπανικά, γαλλικά ή εβραϊκά.

Στην Ελλάδα ο μύθος έγινε γνωστός με την θέση της γερμανικής να παίρνει η ελληνική γλώσσα. Σύμφωνα με αυτήν την εκδοχή, σε μια καθοριστική ψηφοφορία που τοποθετείται χρονικά αμέσως μετά την έγκριση της διακήρυξης της ανεξαρτησίας των ΗΠΑ από το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών, δηλαδή γύρω στο 1776 σε συμφωνία με την εκδοχή Μούλενμπεργκ, οι νεοσύστατες Ηνωμένες Πολιτείες καλούνταν να αποφασίσουν την επίσημη γλώσσα του κράτους. Εξαιτίας της θύμησης της αποικιοκρατίας που προκαλούσαν τα αγγλικά για τους Αμερικανούς, υπήρξε η πρόταση τα ελληνικά να γίνει επίσημη γλώσσα, μιας και θύμιζαν το μέρος που γεννήθηκε το πολίτευμα της δημοκρατίας.

Η εκδοχή αυτή φέρεται να αποδίδεται από κάποιες πηγές στον Ξενοφών Ζολώτα, σύμφωνα με τις οποίες δήλωσε γύρω στα μέσα του 20ου αι., πως «ο Ουάσιγκτον, ο Τζέφερσον, ο Άνταμς και άλλοι όταν συνέτασαν το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών στα 1787 – που ισχύει με μερικές νέες παραγράφους, που ψηφίστηκαν για προσαρμογή στις νέες εξελίξεις, μέχρι σήμερα στον αρχικό κορμό του – είχαν προτείνει η γλώσσα του νέου κράτους να είναι η ελληνική, προς τιμή της γλώσσας του Έθνους εκείνου, που πρώτο γέννησε και ελίκνισε τη Δημοκρατία και τη διέδωσε στον κόσμο. Για μία ψήφο μόνο προκρίθηκε και υιοθετήθηκε τελικά η αγγλική αντί της ελληνικής».

Υπάρχει και μια δεύτερη εκδοχή με πρωταγωνίστρια την ελληνική γλώσσα, όπου για μια ψήφο δεν ήταν ικανή να γίνει η επίσημη διεθνής γλώσσα της υφηλίου. Ζούμε σε μία εποχή, στην οποία τείνουμε να απλοποιήσουμε την γλώσσα μας και μάλιστα όσο μπορούμε περισσότερο.

Έτσι λοιπόν, όχι μόνο δεν μαθαίνουμε πλέον στα σχολεία μας την αρχαία ελληνική γλώσσα, την γλώσσα στην οποία μιλούσαν ο Αριστοτέλης και ο Πλάτωνας

αλλά σε πολλές περιπτώσεις κακοποιούμε όσο μπορούμε περισσότερο, ακόμα και την «δημοτική» γλώσσα.

Είναι γεγονός ότι αυτή η συνεχής υποβάθμιση της γλώσσας μας, κανένας δεν γνωρίζει πού θα σταματήσει.

Από την άλλη πλευρά, όλο και περισσότερες επιστημονικές μελέτες, που βλέπουν το φως της δημοσιότητας τα τελευταία χρόνια, καταλήγουν σε ένα άκρως εντυπωσιακό συμπέρασμα:

Οι ειδικοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι η εκμάθηση της αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας, βελτιώνει κατά πολύ τις δυνατότητες που διαθέτει ο εγκέφαλός μας, ως προς την ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ του και κυρίως στην ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΕΩΝ μεταξύ των νευροδιαβιβαστών που διαθέτει. Μια πολύ ωραία ανάλυση μας είχε παρουσιάσει και ο συμπαρόικος επιστήμονας κος Γιάννης Καλαϊτζίδης σχετικά με έρευνες που έχουν γίνει στο Χάρβαρντ για αυτό το θέμα.

Με πολύ απλά λόγια, θα μπορούσαμε να πούμε ότι περισσότερες συνάψεις μεταξύ των εγκεφαλικών μας κυττάρων σημαίνει και ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΥΦΥΪΑΣ, επομένως αύξηση των γενικότερων νοητικών μας λειτουργιών.

Είναι επίσης εντυπωσιακό, σύμφωνα με τις ίδιες έρευνες, το γεγονός ότι άτομα που ασχολούνται με την αρχαία ελληνική γλώσσα παρουσιάζουν πολύ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΔΥΣΛΕΞΙΑΣ από όσα άτομα δεν ασχολούνται.

Και την ίδια στιγμή που εμείς οι Έλληνες, θεωρούμε την αρχαία Ελληνική γλώσσα ξεπερασμένη ίσως ακόμα και άχρηστη, ακούμε συνεχώς ότι πολλά από τα υψηλόβαθμα στελέχη μεγάλων επιχειρήσεων και πολυεθνικών εταιριών στο εξωτερικό είναι υποχρεωμένα να σπουδάσουν την αρχαία ελληνική γλώσσα, αν θέλουν να

διατηρήσουν την θέση τους ή να αναρριχηθούν σε κάποια υψηλότερη... Ας μην αναφερθώ στις ιατρικές σπουδές που εκεί επιβάλλεται αφού οι ιατρικοί όροι είναι όλοι στα ελληνικά.

Επίσης, μια άλλη πολύ σημαντική και εντυπωσιακή πληροφορία είναι ότι τα αρχαία Ελληνικά θεωρούνται από τους ειδικούς επιστήμονες ως η μόνη γλώσσα που θα μπορούσε να υποστηρίξει την λειτουργία των ηλεκτρονικών υπολογιστών της νεότερης γενιάς.

Είναι δυνατόν να είναι έτσι τα πράγματα; Θα μπορούσαμε πράγματι να θεωρήσουμε ότι κάποιος που σπουδάζει ή απλώς ασχολείται με τα αρχαία Ελληνικά, θα μπορούσε να αυξήσει τις νοητικές του ικανότητες;

Ας παρακολουθήσουμε ένα μικρό παράδειγμα της συντριπτικής ανωτερότητας της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας, το οποίο θα μπορούσε να μας δώσει να κατανοήσουμε με τον απλούστερο δυνατό τρόπο, τον λόγο που η αρχαία ελληνική γλώσσα, δομεί και συντονίζει σε υψηλότερες συχνότητες λειτουργίας τον εγκέφαλό μας, τόσο σε σχέση με την «νέα ελληνική γλώσσα», αλλά κυρίως σε σχέση με τις ξένες γλώσσες, όπως για παράδειγμα την αγγλική.

Ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά της Ελληνικής γλώσσας, είναι βεβαίως

το γεγονός ότι διαθέτει κλίσεις και πτώσεις των λέξεών της.

Αυτές οι «πτώσεις» αποτελούν τον κατεξοχήν τρόπο που εξαναγκάζει τον εγκέφαλό μας να «κινείται» και να αναγκάζεται να ακολουθήσει μία απολύτως συγκεκριμένη λειτουργία, βάσει της οποίας θα πρέπει να επιλέξει την σωστή κατάληξη της λέξης που οφείλει σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιήσει.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να παρακολουθήσουμε αυτήν την διαφορετικότητα της γλώσσας μας και μάλιστα για να διαπιστώσουμε την λειτουργικότητά της και τα πλεονεκτήματα που μας προσφέρει, επιχειρώντας μία σύγκριση μεταξύ του διαφορετικού τρόπου λειτουργίας της Ελληνικής και της Αγγλικής γλώσσας.

Ας πάρουμε ένα τυχαίο παράδειγμα, την λέξη «μέλισσα» η οποία στην Αγγλική γλώσσα ονομάζεται «bee».

Οι δυνατότητες της λέξης «bee» είναι ότι μπορεί να σχηματίσει επίσης και πληθυντικό αριθμό αν στο τέλος της λέξης προσθέσουμε ένα «s», οπότε θα προκύψει η λέξη «bees». Κάπου εδώ όμως τελειώνουν οι δυνατότητες των μετασχηματισμών της λέξης αυτής.

Η αγγλική γλώσσα, δεν μας προσφέρει καμία απολύτως άλλη δυνατότητα να μετασχηματίσουμε αυτήν την λέξη!

Ας εξετάσουμε τώρα τον τρόπο με τον οποίο κλίνεται η ελληνική λέξη ΜΕΛΙΣΣΑ στην Αρχαία Ελληνική γλώσσα.

Η λέξη «ΜΕΛΙΣΣΑ» λοιπόν παρουσιάζει τις εξής πτώσεις:

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ:

Ονομαστική: ή μέλισσα
Γενική: τής μελίσης
Δοτική: τή μελίση
Αιτιατική: τήν μελίσαν
Κλητική: ὦ μέλισσα

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ:

Ονομαστική: αἱ μέλισσαι
Γενική: τῶν μελισσῶν
Δοτική: ταῖς μέλισσαις
Αιτιατική: τὰς μέλισσας
Κλητική: ὦ μέλισσαι

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι στην περίπτωση της Ελληνικής Γλώσσας, ο άνθρωπος ο οποίος επιθυμεί να μιλήσει ελληνικά, θα πρέπει να γνωρίζει τους συγκεκριμένους κανόνες των κλίσεων των λέξεων, γεγονός που από μόνο του τονίζει ότι πρέπει να περάσει από συγκεκριμένη εκπαίδευση η οποία θα επιφέρει βεβαίως ευεργετικά αποτελέσματα στον εγκέφαλό του και στον γενικότερο τρόπο της σκέψης του!

